

Ако степенъта на властъ, контролъ или управление, които ще упражнява пълномощникътъ не е определена отъ една предшествуваща конвенция между членоветѣ на Обществото, по тѣзи въпроси Съветътъ изрично ще постанови.

Една постоянна комисия ще бжде натоварена да приема и проучва годишнитѣ доклади на пълномощникитѣ и да съобщава въ Съвета своето мнение върху всички въпроси, засѣгващи изпълнението на пълнощията.

Чл. 23.²⁴⁾ Подъ резерва и съобразно постановленията на сега съществуващитѣ международни конвенции или които въ последствие ще бждатъ сключени, членоветѣ на Обществото:

Si le degré d'autorité, de contrôle ou d'administration à exercer par le Mandataire n'a pas fait l'objet d'une Convention antérieure entre les Membres de la Société, il sera expressément statué sur ces points par le Conseil.

Une Commission permanente sera chargée de recevoir et d'examiner les rapports annuels des Mandataires et de donner au Conseil son avis sur toutes les questions relatives à l'exécution des mandats.

Art. 23. Sous la réserve, et en conformité des dispositions des Conventions internationales actuellement existantes ou qui seront ultérieurement conclues, les Membres de la Société:

²⁴⁾ Социални и стопански задачи на Обществото. I. Защита на труда. Вж. бележитѣ къмъ гл. XII на договора, подъ заглавие „Трудъ“.

II. Защита на малцинствата.¹⁾ Войната разреши националниятъ въпросъ въ Европа само въ неговитѣ главни черти. Въ подробности обаче, той остана да съществува. Победоносниятъ миръ не позволи неговата ликвидация съобразно проекта на Уйлсонъ. Напротивъ, победенитѣ народи бѣха ожастрени, и частитѣ имъ присъединени къмъ чужди държави, безъ участието на тѣхната воля. България бѣ най-тежко засѣгната.

Но колкото и радикално да се разрешава въпроса за самоопредѣленieto, народитѣ никога не ще могатъ да бждатъ събрани само въ териториянитѣ граници на своитѣ държави. Дветѣ форми на малцинствата — поселенията, т. мѣстното поданство и емиграцията, т. е. чуждото поданство — ще продължаватъ да съществуваатъ и за това тождова по-необходима ще бжде тѣжката закрила.

Положението на малцинствата е единъ правенъ въпросъ. Безразлично дали той се е налага отъ самитѣ вътрешни отношения т. е. по силата на вътрешни закони или пакъ по силата на договори съ държави, отъ които произхождатъ малцинствата. До войната първата форма преобладаваше. Но, следъ обособяването на нѣкои отъ европейскитѣ народи, въ държави открива се ерата на втората форма, т. е. той става предимно въпросъ на международното право и поради това неговото уреждане се възложи на Обществото.

III А. - Търговията съ жени и деца. Проблемата за забрана на търговията съ жени и деца по своя характеръ е международна. Нейното възлагане на Обществото на Народитѣ не само издига авторитета на последното, но и технически принадлежи нему.

Първоначално борбата съ търговията съ жени и деца бѣ дѣло на частна инициатива, на доброволни организации. Първиятъ международенъ конгресъ на тия организации стана презъ 1899 г. въ Лондонъ и на него се учреди едно международно бюро. Задачитѣ на това бюро бѣха главно до координира инициативата на разни организации, но то незакъснѣ да заинтересува и самитѣ правителства.

Съ учредяването на Международното бюро за борба съ търговията съ жени и деца настъпи, така да се каже, втората фаза въ организацията на тая борба. Създаде се едно взаимодействие между частнитѣ организации и правителствата. По инициативата на французкото правителство се свика презъ 1904 г. една дипломатическа

¹⁾ Вж. подробности по въпроса на специално мѣсто въ ч. III-та Отд. IV-ти — малцинства.